

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 4-2000

Till trafikförsäkringsbolagen

Nämnden har ansett att en del av en utgående livränta bör kunna bytas ut mot ett kapitaliserat engångsbelopp. Detta för att göra det möjligt för en skadelidande att permanent bosätta sig utomlands.

I ett yttrande den 22 mars 2000 anförde nämnden följande.

”MW skadades vid en skoterolycka den 2 april 1993. Nämnden avgav den 8 september 1999 yttrande i ersättningsfrågan varvid ersättning för inkomstförlust förordades med bl.a. 220 800 kr per år från och med den 1 januari 1998 till dess MW fyller 65 år och med 40 100 kr livsvarigt för tiden därefter.

MW har nu begärt att livräntan helt eller delvis skall utbetalas i form av ett kapitaliserat engångsbelopp. Han har därvid anført att engångsbeloppet skall användas för att han permanent skall bosätta sig på Filippinerna. Där har han för avsikt att investera i en bostad och i övrigt binda sina tillgångar. Bolaget har motsatt sig hans begäran. Som motiv för sin inställning har bolaget anført bl.a. följande. Livräntan täcker i detta fall upp en relativt stor del av löneutrymmet och därmed en stor del av försörjningsbehovet. En livränta innebär en större garanti för den skadelidandes kontinuerliga försörjning än ett engångsbelopp. Om ett utbyte skall förordas skall den tänkta investeringen vara värdebeständig över tiden samt kunna sägas begränsa skadans verkningar. MWs boende och fastighetsköp utomlands är en osäker investering både ekonomiskt och beträffande syftet att begränsa skadans verkningar som inte kan överblickas.

Nämndens bedömning

Enligt 5 kap 4 § andra stycket skadeståndslagen kan fastställd livränta, om skäl föreligger, helt eller delvis utbytas mot ett engångsbelopp. Bestämmelsen innebär att den ersättningsberättigade måste uppvisa beaktansvärda skäl för en begäran om utbyte av livränta mot engångsbelopp. En intresseavvägning måste ske mellan det ändamål med utbytet som den skadelidande åberopar och det grundläggande syftet med livräntan, att trygga den skadelidandes kontinuerliga behov av medel för sin försörjning. Ju starkare försörjningsaspekten är i det enskilda fallet, desto svårare bör det vara att få livräntan utbytt mot ett engångsbelopp. Omvänt gäller att den skadelidandes egen önskan bör tillgodoses i den mån försörjningsbehovet saknas eller i vart fall är mindre starkt framträdande. I lagens förarbeten nämns att i fall där livräntan svarar mot försörjningsbehov bör utbyte medges bara om det finns bärande motiv, såsom att den skadelidande behöver ett kapitalbelopp för kompletterande utbildning, investering i rörelse eller inköp av lämplig bostad.

Det är således omständigheterna i det enskilda fallet som blir avgörande för bedömningen av utbytesfrågan. MW uppbar år 1998 i förtidspension 131 202 kr förutom livräntan från trafikförsäkringen om 220 800 kr. Vid en samlad bedömning av omständigheterna i ärendet anser nämnden att en del av livräntan bör kunna medges bli utbytt mot ett engångsbelopp. Nämnden föreslår att skäligen 100 000 kr av livräntan byts ut mot ett engångsbelopp.”

(dnr 127-2000)

TRAFIKSKADENÄMNDEN